

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Ex Libro Qvarto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

D. IOHANNIS FABRI.

pus, quanque passibilitatis omnino prætergit. Adhuc enim & peccatoribus ingratis offert sese, neque dedignat ad ostium cor*d*is eorum pulsare, quatenus aperiat ei. Ethac certe magna est humilitas, qua & semper durabit, quia diu miseris cordiæ tempus est duratus. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū xlviij. cap. xv. Oecol. Quidā em̄ ita delirat &c. Cui Roffen. Neutrū horū iuxta sensum suū nobis probatur. Neque enim asserimus quod corpus Christi, uel in animā uel in corpus nostrū pertinet, sed quod ipsa magis pertinet & animā & corpus nostrū in unitate substantiæ suæ. Recte er.

Mendaciū xlviij. ca. xx. Oeco. Puerile alioquin & ineptū est opinari &c. Cui Roffensis. Hoc tuum cōmentū est, quod Christi corpus animas ingredit nostraras, quod facilius alios quibus id absurdū videbit, circumuenias. Recte ergo mentitus es.

Mendaciū xlix. cap. xxij. Oecola. Sed docent quod is qui opus charitatis &c. Cui Roffen. Verum equidē est agnitiōe ueritatis uitā æternā cōparari. Sed falsum est quod sola ueritatis agnitione peruenit ad eam uitam. Neque series sermonis apud euangelistam istud docet. Recte ergo mentitus es &c.

Mendaciū li. cap. xxij. Oeco. Si dīcis denuo mundū uin cere &c. Cui Roffen. Verbū istud quod in cruce dixit, Consumatum est, non omnia Christi opera cōprehendit, sed mysteria suae passionis dumtaxat &c. Recte ergo mentitus es in.

E X L I B R O Q V A R T O.

Mendaciū li. cap. i. Oeco. Scribit aut̄ Irenaeo cūdam &c. Cui Roffensis. Ettu certe licet eiusdem epistolæ plura uerba recenseas, dolo rāmen subtrahis quædā, quæ tua sententiæ reluctantur &c. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū lij. cap. eo. Oecolampadij technas aperuit, Ambrosiū allegantis, & per fraudem aliquid resecantis. Cui Roffensis. Hactenus fideliter Ambrosiū citauit. At quæ proxime sequuntur uerba, sustulit. Nimirū ista. Quanto prestantiora sunt hæc superioribus. Vedit Oeco, hæc uerba suo molimini

Nn. iii

A C T A

plurimū obstare, quē madmodū ostēdemus, & hac de causa per fraudem resecuit eam particulā, quū tamen ipsa non paruam lucem afferat epistolæ &c. Recte ergo mentitus es.

Mendaciū liij. eo cap. Roffensis Oecolampadij mendacia prosequuturus uerba præallegatae epistolæ allegat. Oriente aut̄ iustitiae sole, & splendidiorib⁹ Christi corporis & sanguinis sacramentis refulgentibus cessarent inferiora, & perfecta illa sumenda populo forent. Sed & ista uerba simili dolo subticuit Oecolampadius. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendaciū liij. cap. eo. Paulo post Oeco. Sed & spirituale manna &c. Cui Roffen. Iam intelligis lector hic Ambrosiū triplex manna dixisse, quæ per ordinem declarat, tandem subiungit. Fallit igitur Oecolampadius, imo fallere studet, qui ex duobus istis unū facit, quū supra ostenderimus Ambrosiū hæc duo separasse. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendaciū lv. cap. iiij. Oeco. Sic & beatus Ignatius scribit. Non delector pane corporali &c. Et hūc etiā truncate recenses &c. Et paulo post. Quis iam non uidet quam iniuste beatum hunc uirum & citaueris, & sensum uerborum eius iniqua deprauaueris expositione &c. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendaciū lvi. cap. iiij. Eadem impudentia Ambrosiū falsocitat in quodam sermone Psal. Beati immaculati &c. Cui Roffen. Ethicrursum te falsariū præbes, nam quæ nobis suffragant hic omnino subrictes. Quibus Ambrosij corbis fideliter recēsitis, tandem claudit. Quid dici potest apertius? Quod tamen hunc effrontem non puduit prætermittere. Recte et.

Mendaciū lvij. cap. eo. Oeco. Nonne hæc omnia claretstantur &c. Cui Roffen. Nescio quid hic tibi uelis cum dicas fide satiarī hominē internū. Si iam fidem cibum etiam facis, habemus cibos multiplices. Nam fides ipsa non est Christus, neq; uerbum Christi, neq; caro Christi. De uerbis aut̄ Ambrosij certum est quod testentur eum cibum, de quo loquitur fide susceptū, internum hominem satiare. At nūsc̄ hic docefut

D. IOHANNIS FABRI.

cetur sola fide satiari hominem. Et semper istud firmare pergis, quod nihil opus fuerit ut anima ingrediatur caro, quasi quisque istud asservisset. Tuum est hoc commentum & per te exco gitatum, ut habeas unde multa folia pluribus uerbis impleas, id quod hactenus & sine aliquo fructu fecisti. Recte ergo.

Mendaciū viiiij. cap. viij. Oeco. Ut Augustinus in sermone quodam ait. Nulli aliquatenus dubitandum &c. Cui Roffen. Quid non locum citas, ut ipsum in origine sua consulamus. Nam saxe uel demis uel addis uerba quædā pro arbitrio tuo. Quare suspectissimū ēt, quum authorem quempiam cites, non expresso ipso loco unde testimonium illius protuleris &c. Vnum tamen scio quod adhibita multa diligentia, nusquam hæc uerba potui in sermonibus Augustini &c. Recte ergo men.

Mendaciū lix. cap. xij. Oeco. Et ideo panem nostrū quotidianie perimus &c. Cui Roffen. Et hic itidem non nihil erat Oecolampadius. Sic enim ait Cyprianus. Et ideo panem nostrum, id est Christū dari nobis quoddicē perimus. Hæc enim uerba, id est Christū dari nobis omnino sustulit. Recte er.

Mendaciū lx. cap. xiiij. Oeco. Hac expositio beatus mar-
tir &c. Cui Roffen. Hic nec uno qđē uerbo schismatis aut dis-
cordiæ mētio facta est, neq; hoc molit̄ sanctus pater &c. Re-

Mendaciū lxi. cap. xxij. Oeco. Quum & xxij. libro de ciui.
Dei &c. Cui Roffen. Non molit̄ hic Augustinus ostendere
discrem̄ inter spiritualē & sacramentariū esum &c. Recte.

Mendaciū lxij. cap. xvi. Oecol. Videtur hæc Cyrillile-
ctio &c. Cui Roffensis. Cui precor alteri uidetur hæc lectio
confusanea quam unitibi, qui nihil non permiscere confun-
dereq; studes, quo tua diabolica sententia uersutius aliquo
ueritatis colore fucetur. Neq; ullam hic distinctionem inter
spiritualē & mysticam participationem Cyrus facit, quin
simpliciter enarrat quem fructum ex crebro usū tantis sacra-
menti quis consequitur, simul & quantū ex eiusdem abstinen-
tia dispendiū incurritur. Recte ergo mentitus es in caput.

Menda

A C T A

Mendaciū lxiij. cap. eo. Oeco. Prīmū īdīcat quantū bo-
num &c. Cui Roffen. Vbi quāeso uel uno uerbulo Cyrillus
hīc de fide memīnit &c. Et paulo post. Vides ergo lector quā
subdole sycophanta iste fidem hic ītermīscet, cui & refert ac
cepta omnia &c. Recte ergo mentitus es ī caput tuum.

Mendaciū lxiiij. cap. xvij. Oeco. Deinde īdīcat id beneſi-
cij neutiç negligendū &c. Cui Roffen. Hīc profecto merū
impostorē te preſtas Oecolampadi, qui plane contra ſenſum
authoris, & etiam tuā ipſius conſciētā eijs uerba deprauas,
quo tuis audit oribus imponas, & eos tecum pariter in erro-
rem per trahas. Recte ergo mentitus es ī caput tuum.

Mendaciū lxv. cap. eo. Oeco. Vide quo deducit contem-
pſiſſe ſimbola &c. Cui Roffen. Semper tu iſimilis es Oecolam-
padi. Neq; enim Cyrillus de contemnētibus hoc ſacramētū
ſed de hiſ qui propter ſimulatā religionē ab eo diutius abſtī-
nuerint, eſt loquutus. Recte ergo mentitus es ī caput tu.

Medaciū lxvi. cap. eo. Oeco. Vnde tantus fructus ut om-
nia quāe ipſi corpori Christi tribuuntur &c. Cui Roffen. Oe-
cludas aures ad huius impudētissimiſ ſycophātiſ uerba. Chri-
ſtiane quisquis fueris, qui per te ipsum non possis Cyrilli tam
dilucidos intelligere ſermones, nullā omnino fidem habeas
Oecolampadij declarationib; ſed plaeſcieſ & prudens
huius uerbiſ authoris abutieſ & deprauat &c. Recte ergo.

Mendaciū lxvij. cap. xvij. Oeco. Cāterū quomodo hāc
gratia cōeleſtis diuinitus nobis donetur &c. Cui Roffen. De
uerbiſ iſtis nos abunde ſuperius diſſeruimus, cōmoſtrātes
ea cum Oecolampadij ſententia pugnare, penitus ſi tamen in
tegrū Augustinū quis recenſeat. Quod & luculentius intel-
liges ſi locum illum unde hāc utantur, perquiras. Athic Oe-
colampa. more ſuo ſycophantrico quod ſibi uidetur aduersa-
rī reſecat. Recte ergo mentitus es ī caput tuum.

Mendaciū lxvij. cap. eo. Oeco. Dīſcimus ex hiſ uerbiſ ad
monitione ſignorū &c. Cui Roffen. O maligniſſimū inſidia-
torem,

D. IOHANNIS FABRI.

torem, & uere perditore animarū &c. Ac Paulo post. Atq; ut istud uerisimilius appareret, & facile simplicioribus impo-
neret truncatum Augustini testimoniu, nulla de pane sacrae
mentalī facta mentione, neq; docens quid ipse per spiritualē
panem intellexisset. Talibus ubiq; sycophantijs uteris, quo
tuis misera plebecula retibus capiat, & falsis dogmatibus fi-
dem adh/beat. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū lxx. cap. xix. Oeco. Neclinguā qppē eius &c.
Cui Roffen. Ethicē ~~ut~~ vius more suo dictionē illā in qua tota
uis negotij eōsistit, amouit subdole. Recte ergo mentitus es.

Mendaciū lxx. cap. eo. Oecol. Nam subiungit, quod cum
pes manus &c. Cui Roffen. Ethicē ut hallucinari faciat lectos
rem, sicut gradū nondū perfecta collectiōe. Sed neq; Augus-
tinū hic satis integrū reddidit. Nam ita tradidit Augustinus.
Cum hæc omnia quæ per corporales motus in illo opere sūt,
deus operetur. Verum Oecolampadius hanc particulā (in illo
operē) supprexit penitus, ex quo tamen pendet totius negotij
sensus. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū lxxi. cap. eo. Oecola. Dixerat nihil curam pro-
uidentiā &c. Cui Roffen. Nihil ergo tale cogitauit hic Augu-
stinus cuiusfr̄odis omnianat Oeco. eum scripsisse. Recte ergo.

Mendaciū lxxij. cap. eo. Oeco. Dicit enim quod quantū
adūstro & operationē. Cui Roffen. Belle scilicet diuinā-
ris, immo meras imposturas & mendacia cōmīsceris, cum ni-
hi talē molitur Augustinus. Recte ergo mentitus es in.

Mendaciū lxxij. ca. eo. Roffensis ait. Neq; usq; Augusti-
nus dixit quod Oecolampadius ascribit illi inepte, quod quā
tum ad ministro & operationem, & materias ante oculos pos-
itas non foret tantū sacramentū, immo non moueret magis
quam mortua litera. Vbi (te precor) hæc dixerat Augusti-
nus. Meritosane puderette tam aperte mentiri de tanto pa-
tre, sed nunc in profundū malorū præcipitatus omnem pudo-
rem penitus exuisti. Recte ergo mentitus es in caput tu.

Oo

A C T A

Mendacium lxxiiij. cap. xxo*i.* Oecol. Dicit Tertullianus sed & caro abluit &c. Quæ Tertulliani uerba quum non integræ recitasset, Roffenlis mutilata restituit, & mendaciū reū Oeco. aperte conuincit. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendaciū lxxv. cap. eo. Oeco. Age si hæc ideo assentit Tertullianus &c. Cui Roffen. Inaniter contendis Oeco. ne redas (precor) a Tertulliani uerbis. Quid opus est si ueritatem queras aliena miscere uerba. Caro (inquit Tertullianus) corpore & sanguine domini uescitur. Quid tu de pane mentionem facis, cuius nihil omnino Tertullianus meminit. Recte.

Mendaciū lxxvi. cap. eo. Oeco. Addo etiā de melle & lacte &c. Cui Roffen. Hoc tu uerbis illius addis Oeco. Sed nihil hoc loco Tertullianus ipse de lacte melleue loquif. Recte.

Mendaciū lxxvij. cap. eod. Necq; aqua abluit animam &c. Cui Roffen. Tu libēter immutas authoris ipsius uerba, quod siliceret ego facile quemcunq; dederis authorem, quasi alia seipso reddam uestigio. Non dixit Tertullianus aqua abluit animā, ut tu recenses. Nam hic uos qui sacramenta negatis gratiā conferre, nouæ disputationis ansam arriperetis. Sed dixit caro abluit ut anima emaculeſ. Recte ergo mentitus.

Mendacium lxxvij. cap. xxvij. Oecola. Imo & necessaria sunt externa &c. Cui Roffen. Quid hic optem aliud Oeco lampadi, quam quod prouerbiuice celeſtar, dī tibi nentem dent tuam. Profecto nisi datus essem in reprobāmentem, non hunc Chrysostomi locum pro te recenserem. Nam pater tissime tibi dissentit &c. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendaciū lxxix. cap. xxvij. Oeco. In hac dicimur percipere carnem uiuificatricē &c. Cui Roffen. In illa epistola dictum esse testaris. Sed ubi quoq; rem ipsam percipimus, hoc est carnē Christi uiuificatricē. Cur istud subtices &c. Recte.

Mendacium lxxx. cap. xxix. Oecol. Sed ut uere uiuificatricem eā professus est. Cui Roffen. Haud scio quibus dignis uerbis Oecolampadiū taxabimūs, quum paulo ante Gratia

num

D. IOHANNIS FABRI.

num abbreviationis accusauit, ipse duas aut tres sententias, quæ lucem huic negotio splendidiorē afferent, impie non minus quam subdole sustulit ē medio &c. Et sequitur. Vides hinc lector quantū istud posterius abūdat a priori, & tantundem Oecolamp. amputauit. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū lxxxī. cap. eo. Oeco. Quomodo enim iuxta suam naturā &c. Cui Roffen. Et hīc plane falsarius denuo corrupit ipsius Cyrillī uerba &c. Recte ergo mentitus es in.

Mendaciū lxxxiiij. cap. eo. Oeco. Et ita annuntiāmus non solum mortem &c. Cui Roffen. Semper tuī similis es, hoc est non ueritatem aperire studes, sed eam dōcis uerbiūs & mendacij obtegere moliris ubiq̄ &c. Recte ergo mentitus es.

Mendaciū lxxxiiij. cap. xxx. Oeco. Et admiranda myste ria &c. Cui Roffen. Vix ferre possum hāc tam aperta menda cia &c. Et paulo post. Ecce perditē sycophāta non retulit hāc tria. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū lxxxiiij. cap. eo. Oeco. Veritatē autē carnis Christi &c. Cui Roffen. Nisi paulo fidelius ipsi docuissent ueritatem carnis in sacramēto ipso esse, quā tu conaris actū esset de ecclesia. Sed tua pueritas recte Paulū ad Ephe. cōcidit. Nam lōge diuersum est cū dixeris Christū ex nobis esse, hoc est ex nostra carne, & oīlib⁹ nostris ab eo qđ Paulus dicit, nos unū corpus esse & m̄bus ex carno & oīlibus Christi &c. Recte.

Mendaciū lxxxv. cap. xxx. Oeco. Et quō fide in carnē &c. Cui Roffen. Et hic obserua lector q̄ Oeco. hāc uerba, nempe carni suę dentes infigi suo more sustulit penitus, quæ tñ Chrysostomi sensum ministrat maxime. Consentīt & cetera quæ sequunt̄ oīa, ut nullis huius hæretici pditissimi uerbiū pariet & malitia, dignis (prout meruit) queāt obtundi cōuītijs. Re.

Mendaciū lxxxvi. cap. eo. Oecola. Et ad hoc iuxta lxx. ac comodat. Cui Roffen. De hebreo ueritate falsum est quod dīcis, quemadmodū multo ante respondimus. Idem enim omnino sensus est hebreo & lxx. interpretibus. Recte ergo.

Oo ij

ACTA

Mendaciū lxxxvij. cap. xxxi. Oeco. At non pugnat contra nos &c. Cui Roffensis. Tibi nihil pugnare permittis, qui meritis mēdatijs ita respagherē te posse putas quicquid obſeruit ut ſpecie præferat infani tui dogmatis, plane contrate hic pugnat Hylarius, quū tu neges quod ille fateſt, & uicissim ille negat, quod tu modis omnibus aſtruere conaris. Recte er.

Mendacium lxxxvij. cap. xxxij. Oeco. Declarat aut & ſe ipsum &c. Cui Roffen. Haec eſt una ſycophantiarū tuarū, ut ſaepē diximus, quod ſi uel unum aliquid Herbulū ex prolixo quopiā ſermone queas expiſcari, quod in tuā partē ſonet, id tibi ſufficere putac, quantūuis idem author alibi per totū leſionis decurſum aperte mentē ſuā explicuifſet. Recte er.

Mendaciū lxxxix. cap. xxxij. Oeco. Præterea pro transfigurandū legit transfiguratū &c. Cui Roffen. Ex alijs audiuimus eſſe quosdam codices & ſane uetustos, in quibus habeatur transfiguratum &c. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendacium xc. cap. eo. Oecola. Dixerat enim ſupra &c. Cui Roffen. Et hīc mentiri non erubefciſ quo falsam tuā poſitionem uel mendacio tuear. Neq; em de Iudaeo quum loquutus eſſet, deq; Eunomiano aut cæteris hæreticis altarium ullam fecerat mentionem. Recte ergo mentitus es in caput.

Mendaciū xcij. cap. xxxvi. Oecol. Origenes quoq; ſuper Leuit. &c. Cui Roffen. Ethic plane falſariū te deprehendet, quiſquis attentius Origenem legerit. Neq; enim ibi uerbū dei cum euchariftia conſert Origenes, ſed cum pañib; pro poſitionis. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū xcij. cap. eo. Oeco. Quāto magis hoc de uerbo dei &c. Cui Roffen. Nō iſtud o falſarie dixit Orige. &c. Re-

Mendaciū xcij. ca. xxxvij. Oeco. Quo circa diuinus Auguſtinus prudenter monebat non minus peccare negligēter adientem uerbum dei, quā corpus dñi manducantem indigne, proinde non minorē uerbi quā euchariftiē habendā rationē. Cui Roffen. Ethic ſimiliter te falſariū & mendacem præbes.

Nulſq;

D. IOHANNIS FABRI.

Nusq; em̄ dixit Augustinus quæ narras &c. Recte ergo.

Mendaciū xciij. cap. eo. Roffen. Seq; neq; uerū est si quis hoc dixisset. Nam irreperē facile potest in unū quemlibet audiendi uerbi dei negligentia, neq; propterea mortis Christi reus habendus est. At quisquis indignā manducat (uti Paus lus testat) reus erit corporis & sanguinis dñi, dānationemq; sibi manducat, non dñjudicās corpus dñi. Recte ergo men.

E X L I B R O Q V I N T O.

Mendaciū xciv. ca. q. Oec. Est igit̄ uidere in coena illa &c. Cui Roffen. Reddas quælo uel unū uerbū cœnæ, quod istud testet, nempe quod dñs noster Ihesus ex æquo redemptor sit, tam eorū qui præcesserant, quā eorū qui sequutis sunt. Recte.

Mendaciū xcvi. cap. iii. Oeco. In hoc uno fœliciores sumus &c. Cui Roffen. Hoc plane falsissimū est, sicut & cætra, quibus a nobis dissentis. Et quoniam ea dicas, citra quamvis probationem, eadē facilitate qua tu producis, ea nos exhibamus. Recte ergo mentitus es in caput tuum.

Mendaciū xcviij. cap. iiii. Oecol. Christus lux mundi &c. Cui Roffen. Manifeste hīc falsum intersetis, dum interpretaris hoc pasca, quod tātopere iam edere desiderauit, Christus agnū fuisse pascale. Nam in hac interpretatione tibi cum pri mis reluctat Tertullianus tuus, quē tibi fauere et tantopere iætitias, quanq; aliter omnino sentiat atq; tu. Is em̄ per contempnum agnū illū ueterē ueruecina iudaica uocat, quæ & affirmat per p̄rā oblectare potuisse Christū. Recte ergo mentit.

Mendaciū xcviij. cap. eod. Oeco. Gaudeo quod & in illo figurali agno &c. Cui Roffen. Dic unū quælo uerbū extota cena quod istud doceat. An dixit quando carnes agni comedenter. Hoc est corpus meum, aut quando sanguis agni fundebat. Hic est sanguis meus. Quod si de pane tantū & uino Christus hæc dixerat, & nihil simile de carnib⁹ agni, quid nō te pudet huiusmodi nugas cōmīnisci, quibus hoc sanctissimū eucharistiæ sacramentū denigres &c. Recte ergo mentit.

O o iij